

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 87/11
21.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. З.Н. и др., због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 634/11 од 08.12.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 7434/10 од 29.03.2011. године, у седници већа одржаној 21.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 634/11 од 08.12.2011. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу К. 818/10 од 08.11.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж1 7434/10 од 29.03.2011. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

према окр.З.Н. да је:

- неутврђеног дана у периоду од марта до јуна 2005. године, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, од И.В. из Ш. купио ствар за коју је знао да је прибављена кривичним делом, тако што је у Т. купио возило ..., ... боје, број шасије ..., број мотора ..., које је украдено 08.09.2004. године у К, иако је знао да је возило прибављено кривичним делом, с обзиром да је исто купио без икакве пропратне документације и регистарских таблица, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је то његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело прикривање из члана 221. став 1. КЗ и

према окр. Ивици Вуковићу, да је:

- неутврђеног дана у периоду од марта до јуна 2005. године, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, протурао ствар за коју је знао да је прибављена кривичним делом, тако што је од НН лица купио возило ..., ... боје, број шасије ..., број мотора ..., које је украдено 08.09.2004.

године у К, а потом ово возило продао З.Н. из Т, иако је знао да се ради о возилу прибављеном кривичним делом, с обзиром да је исто продао без икакве пропратне документације и регистарских таблица, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело прикривање из члана 221. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Шапцу К 818/10 од 08.11.2010. године окр. З.Н. и окр.И.В, оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. КЗ, за која дела су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се казне неће извршити уколико окривљени, сваки понаособ, у року од три године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Окривљени З.Н. и окривљени И.В. обавезани су да суду на име паушала плате износ од по 1.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка, солидарно, износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Шапцу и бранилаца окривљених З.Н. и И.В, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 7434/10 од 29.03.2011. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 7434/10 од 29.03.2011. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 634/11 од 08.12.2011. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 6. КЗ у вези члана 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 7434/10 од 29.03.2011. године и донесе пресуду којом ће према окривљенима З.Н. и И.В. одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, а затим одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 103. тачка 6. КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 6. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које

се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења наступа у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета се утврђује да су окр. З.Н. и окр. И.В. оглашени кривим да су кривично дело прикривања из члана 221. став 1. КЗ извршили у периоду од марта до јуна 2005. године, дакле неутврђеног дана у наведеном периоду. У том случају, дакле, када није тачно утврђено време извршења кривичног дела, та чињеница се мора ценити онако како је најповољније за окривљене, односно да је дело извршено 01.03.2005. године, а све у складу са одредбом члана 18. став 3. ЗКП, којом је прописано да када постоји сумња у погледу одлучних чињеница које чине обележја кривичног дела или од којих зависи примена неке друге одредбе Кривичног законика, суд ће у пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити у корист окривљеног.

Окр. З.Н. и окр. И.В. оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела прикривања из члана 221. став 1. КЗ, за које дело је законом забрањена новчана казна или казна затвора до три године, дакле, казна затвора преко једне године, у смислу одредбе члана 103. тачка 6. КЗ, па је, сходно одредби члана 104. став 6. КЗ, у вези застарелости кривичног гоњења протеклом времена од шест

година од извршења кривичног дела, дакле, дана 01.03.2011. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 7434/10 донета 29.03.2011. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Београду, по правилној примени кривичног закона био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. З.Н. и окр. И.В. одбије оптужбу за кривична дела за која су првостепеном пресудом оглашени кривим. Другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин је повредио одредбе члана 103. тачка 6. КЗ и члана 104. став 6. КЗ, на штету окр. З.Н. и окр. И.В.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона, преиначио пресуде Основног суда у Шапцу К. 818/10 од 08.11.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж1 7434/10 од 29.03.2011. године и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП према окр. З.Н. и окр. И.В. одбио оптужбу за кривично дело из члана 221. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио сходно одредби члана 197. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа - судија

Драгана Вуксановић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.